

gen bliver slaaet fast. — At ærede Medlemmer ikke ere tilfredse med den Maade, hvorpaa man har tænkt sig, at dette Lovforslag ogsaa kunde være Grundlag for en Statsbestatning, kan jeg naturligvis ikke beklage mig over, men jeg maa dog sige, at jeg tror at have været i min ret gode Ret, naar jeg har tænkt mig, at man vilde kunne benytte det Grundlag, som her er givet, ogsaa som Grundlag for en Statsbestatning. Det er nemlig, i det Mindste i det Væsentligste, overensstemmende med de Skattnormer, man hidtil har benyttet, og de Deres ville se, at de Principer, som her ere gjorte gjældende, overmaade meget ligne dem, der findes i Loven af 2den Juli 1870. Naar jeg nævner dette, er det for dermed at motivere den Indretning af Overligningskommissionen, som jeg har tilladt mig at bringe i Forslag. Selv affet fra, at det jo dog ikke er Staten ligegyldigt, hvorledes dens Skattelove i det Hele taget blive haandterede omkring i Provindserne, og at den har en Forpligtelse til at paase, at de blive anvendte i Overensstemmelse med deres Aand, indtræder der her, hvor der er Spørgsmaal om at gjøre denne Skat til et Led af en mere omfattende Bestatning, nemlig til Amtet og mulig ogsaa til Staten, en aldeles bestemt Forpligtelse for Statsmagten til at føre Kontrol med, at Loven bliver anvendt rigtig omkring i de enkelte Kommuner og en Forpligtelse til at virke hen til, at de Mangler, der mulig i Begyndelsen maatte findes, efterhaanden kunne forsvinde. At overlade dette alene til de kommunale Institutioner anser jeg ikke for rigtig, og derfor har jeg indskudt et Regjeringselement i de nuværende Overligningskommissioner. Det er den væsentlige Tanke dermed; Tanken har slet ikke, som det ærede Medlem for Odense (Octavius Hansen) ytrede, været den, at man vilde gaa Kommunerne for nær. Det er overhovedet en Behovsdelfe, som ved flere Leiligheder er kommen frem, og som jeg ved denne Leilighed vil modsigge. Der ligger ikke den fjerneste Tanke hos Indenrigsministeren om at gribe ind i de kommunale Forhold, hvor han ikke ligesom følger sig kaldet dertil for at haandhave Interesser, der ligge udenfor Kommunerne. Skal imidlertid en Skatteansættelse i en Kommune ikke blot være gjældende for Kommunens egne Beboere, men skal den ogsaa have en væsentlig Betydning med Hensyn til den Skat, hvori Beboerne i andre Kommuner blive satte, er det forekommet mig at være absolut nødvendigt, at der — om man vil — bliver et Slags embedsmæssigt Tilsyn dermed, dette har jeg troet paa den bedste Maade at kunne lægge ind i de Overligningskommissioner, som af andre Grunde være nødvendige. — Det ærede Medlem her ved Siden af mig (S. A. Hansen) gjorde en Bemærkning betræffende § 36 om Bibeholdelsen af den Bestemmelse, der staar i Landkommunalloven om, at Amtsrådene have at sanktionere de Forslag,

som for Tiden gjøres med Hensyn til Forholdet mellem Formue- og Leilighedsbestatningen, eller — som jeg hellere vil falde den — den personlige Bestatning og Hartforsbestatningen. Efter hvad jeg har tilladt mig at udvikle med Hensyn til Hartforsnets Fiksering, antager jeg imidlertid, at det ærede Medlem vil erkende, at det, indtil dette er sket, er en Nødvendighed at bibeholde den Regel, der, som sagt, findes paa dette enkelte Sted i Landkommunalloven. Det er i ethvert Fald ikke af den Slags Ting, der ville være Ojenstand for nogen særlig Principforskel imellem det ærede Medlem og mig. — Om Lovens Enkeltheder skal jeg i dette Dieblif ikke udtale mig, men jeg skal følge det Exempel, som er givet af flere ærede Medlemmer, der have udtalt sig, idet jeg skal gjemme Omtalet deraf til en anden Gang. Der vil vistnok blive rigelig Leilighed dertil.

Ansvar: Da jeg bad om Ordet, var det væsentlig for at udtale mig om en Misforstaaelse, som jeg tror, der hos ikke ganske saa Medlemmer har fundet Sted, idet de have beklaget sig over, at Formuemomentet i vor hidtilværende kommunale Bestatning vilde blive udvisket ved dette Lovforslag. Jeg tror, at dette er en stor Feiltagelse. Formuemomentet ligger affkurat ligesaa godt i den her foreslaaede Skat, som det har ligget i de hidtilværende Skatter. Det, der vil blive udvisket ved dette Lovforslag, er i en langt højere Grad Leilighedsmomentet, thi det er egentlig denne Skat, som man i de allerfleste Tilfælde i Kjøbstadkommunerne og vistnok ogsaa for en stor Del i Landkommunerne har lignet. Ligningskommissionerne, Ligningsmyndighederne have taget alle foreliggende Momenter under Overveielse og derefter skjømmet, hvad den Paagjældende efter sin Leilighed kunde yde i Skat i Sammenligning med andre mere eller mindre Rigestillede i vedkommende Kommune. Naar man betragter de Skatteligninger, der have foreligget rundt om i Landet, vil man ogsaa se, at der slet ikke — i alt Fald for deres Vedkommende, der ere komne mig for Die — har været Tale om Formuemomentet; og naar man ser Opgjørelserne i de lokale Blade, er det altid bestemte Skatteindtægter, der ere anførte, det er ikke saa og saa mange Lufinde Dalers Formue og saa og saa mange Procent Skat, der give de aarlige Skattebeløb, og saaledes gaar det nedad til de allermindste; Formuen som Formue betragtet kommer slet ikke med. Naar ærede Medlemmer og navnlig det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgtreds (Frederiksen) i sin Udtalelse til Fordel for den rene Formuebestatning ogsaa har medtaget den uproductive Formue og Formuen anbragt paa meget forskjellig Maade, Formue, som igjennem sit Udbytte vilde blive beskattet ogsaa som personlig Skat, saa veed jeg ikke, hvorledes han og andre ærede Medlemmer, som holde saa stærkt paa Formuebestatningen, tænke